

Kallt är hjertat, kallt det är
För min smärta, har
Till min varma själs begär
Ej ett återsvar.

Hvad är väl min kärlek värd?
Kallt Hon den försmår,
Som en skyldig offergård,
Hon af alla får.

10

Hvad är väl för Henne jag?
Molnet blott, som sig
Tränger mellan himlens dag
Uppå Hennes stig.

Flicka! dock ett värde har
Ännu jag, som Dig
Icke bjuds hos en och hvar:
Jag kan offra mig!

20

Modigt offra för Ditt väl
Hvad jag vunnit ren,
Slita hoppet ur min själ
Och förblöda sen.

316 TILL HENNE.

30 *HUB, JVS handskriftssamling*

Blicka milda öga en gång blott
Uti mitt, ur hjertats gömma,
Gjut af ljufva giftet än ett mått
I min själ, o låt den tömma
Bägarn bräddad, låt den sanslöst dricka,
För att sen förtvifla, blicka, blicka,
I mitt öga ännu en gång, en gång blott!

40

317 TILL HENNE.

HUB, JVS handskriftssamling

Lilla ljufva,
Sköna dufva
Skall Du sväfvä länge så
Fri kring lunden,
Slår ej stunden
Yra snart för Dig också.

50

Dufva lilla
Intet illa
Vill jag göra Dig; ett bo
Vill jag reda